

Borozgató Magyarok

A Kortárs Kiadó sorozatáról

SZÖRÉNYI LÁSZLÓ *Bacchus kocsmája*

A Bacchus kocsmája a *Kortárs Kiadó Borozgató Magyarok* sorozatának első darabja. Bacchus itala az antik görög-római költői hagyomány része és kulturális identitásképző elem – különösen a magyarság számára: a környező népekkel szembeni, azoktól való gazdaságfilozófiai elkülönülést fejezi ki. E vidéken a magyar „a” bortermele. Bacchus kocsmája pedig mindennapi és ünnepélyes találkozóhely a magyar hagyományban. Itt születnek a modern létértelmezések is: akár a költészetben, öröm és bú mellett, a szent és a profán találkozásában. Szörényi László ezeket a találkozási pontokat veszi sorra tanulmányában, szemléltetve azt a változatosságot, hogy miként viszonyult a magyar szellem a borhoz (a részegesség kárhoztatásától a hazai fajták himnikus megénekléséig), s miként emelkedtek sorjában borvidékeink – a Szerémségtől a Somlóiig – a nemzeti mitológiánk magaslatába. A kötet második része szöveggyűjtemény a XIV. századtól napjainkig bőséges, művészi illusztrációanyaggal.

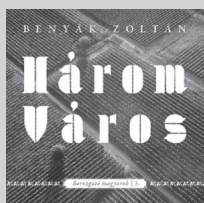

SZIGETHY GÁBOR *Balatonfüred–Csopak*

A Balatonról Jókai 1857-ben írta: „Az egész táj mosolyog.” Szigethy Gábor könyvében ugyanezt a mosolyt és tájat közelíti. „A táj néha magába ölel, néha magunkba öleljük a tájat. Másképpen mosolyog reggel a Balaton, a szőlő, az erdő, a templomtorony, a rom, s másképpen délben, délután, alkonyatkor, este. Az sem mindegy: barangolásunk során váratlanul hol bukkan elénk, mikor pillantjuk meg a magyar tenger szikrázva csillogó, haragosan hullámzó, tarajosan fodrozódó vagy bársonyosan sima víztükrét. Borokról és a Balaton-

ról sokat tudó régi írók feljegyzéseit, írásait, könyveit olvastam – tanultam; papírra vetett mondatokba sűríttem szőlőkben, pincékben, éttermekben, a mosolygó tájon úton-útfélen, hajnalig tartó beszélgetések során gyűjtögetett balatoni boros élményeim emlékét – könyvet írok.”

BENYÁK ZOLTÁN *Három város*

Benyák Zoltán Három Városról (Kiskőrösről, Kecelről és Soltvadkertről) és a régióról szóló meditatív könyvének a bor és a közösség viszonya a központi szereplője. A bor nála „lakmuszpapír egy közösség életében” – a bornak az öntudatosodás felé ható folyamatban, mondja, új és komoly szerepe lehet. Mélyebb, érzelmekkel átítatott gondolkodás – vita és változás.

„Minden vidék szől valami hamisítatlanról, valami megismételhetetlenről – mint az ott élő ember, vagy az ott termett bor. Minden vidéknek megvan a maga ujjlenyomata, amely megmásíthatatlan, így csakis ez lehet középontja, »eredete«, amelyhez minden egyéb – hosszú távon – igazodik. Ha csak várost, városi szellemet, »kultúrát« keresünk egy vidéken, akkor folyton másolásba és ebből fakadó hitelességproblémába ütközünk Magyarországon. Ha megértjük, hogy ezen túl, pontosabban szólva: azt felülíró módon is van »szellemisége«, önazonossága egy tájnak, vidéknek, akkor kénytelen-kelletlen mélyebbre, a genius lociig kell hatolnunk.”

AMBRUS LAJOS *A somlói*

Magyarország legkisebb borvidékéről, a három vulkánhegy alkotta Somlói-borvidékről, múltjáról, hagyományairól, jelenéről és jövőbeni lehetőségeiről szól a *Borozgató Magyarok* 4. kötete. – „Számomra ez a mi somlaink, mint bármely remekműve a szellemnek, meglepően egyszerű természetességgel született. Terroir és fajta (sokféle szőlőfajta) és a hozzá leginkább illő karakter csudás egymásra találásával. Lehet ugyan régészeti leletként is felfogni, de inkább újra előállításra váró, különleges »piaci termékként« is. – A mi somlaink: kiemelni a felejtés sötét vermeiből, s apró, csillogó mozaikdarabként összeillesztgetni. Minden elemét újrafényezni, új funkciót keresni neki, s lehetőleg minden összefüggését újragondolni. Egy remélt új egészet rekonstruálni – jámbor szándékaink szerint úgy, hogy aki majd a régi-újhoz hozzáfér, lényeges tudásokat szerezhet a létezés valódi öröméről. – A fényes, klasszikus somlói borról beszélék, amelyről – léket kapott hellén hajó az Égei-tenger hullámgödrében – egyszerre tudunk sokat és keveset. Amely egyszerre őriz tudást és tapasztalatot és ízlést és szilajságot és nyugodt derűt. És a legvégén, mint igazi anakreóni dal, képes összekapcsolni a létezés tegnapi és mai titkait.”

(Sorozatszerkesztők:
Ambrus Lajos, Benyák Zoltán)